

IA.

ap előzetű
frt 50 krért

önyvkiadó-
tere 3. sz.

NENI

REGÉK.

RGÓ BÁCSI.

képpel.

n 1 frt 20 kr.

RISTÓF

VÉVA.

képpel.

n 1 frt 20 kr.

YAT

FERKÓ.

képpel.

1 forint 20 kr.

N

ukoziója.

ár.

sági Iratai:

alma
k iskolája

et
itás
appényre jó

és
att
Szentírásból

okság
ügy arat

gazdag.

s négy csinos
0 kr.

Athenaeum-épület.
dapesten.

KIS TRAP

... MEGKAPTA A RÓZSIKA HAJÁT. (Lásd a 389. lapon.)

XLV. kötet, 25. szám. Ára negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 12 kr. 1893. december 17-én.
Megjelen minden vasárnap 16 oldalon.

A „KIS LAP“ t. előfizetőihez!

Előfizetési felhívás

a
„K I S L A P“

1894-dik évi folyamára.

A „KIS LAP“ XLVI. kötetére.

AZ ESZTENDŐ és vele a »KIS LAP« most folyó XLV. kötete is vége felé közeledvén, ezennel megnyitjuk az előfizetést a »KIS LAP« 1894-dik évi folyamára, az újévkor kezdődő, immár 46-dik kötetére.

Közel negyedszázados multja után kevés az, amit a »KIS LAP« ajánlására mondanunk szükséges. Régi kedves házi barát régóta szerte a hazában minden jó magyar családnál. Tudják a szülék, hogy amit *Forgó bácsi* az ő kis olvasóinak nyújt, az gondos megválogatással, jeles írók tollából mind arra szolgál, hogy a gyermekvilág értelmi körét tágítsa, szíve érzelmeit nemesítse; s tudja a kis olvasók nagy serege, hogy minden száma a »KIS LAP«-nak új meg új, változatos sorozatát hozza a gyönyörködtető, oktató mulattató olvasmányoknak.

Évek hosszú sorának kitartó munkásságával emelkedett a »KIS LAP« arra a magas színvonalra, melyet a magyar gyermek-irodalomban ma elfoglal. És mind *Forgó bácsi*, mind a kiadó-tulajdonos társaság vállvetve törek-szenek, hogy a haladó idővel a »KIS LAP« is folyvást tökélyesbedjék. A rendkívüli siker és sok oldalról érkezett elismerés, melyet a most lefolyt évben a »KIS LAP«-ban eszközölt bővitések, gazdagítások arattak, csak buzdításul szolgál, hogy ez uton tovább haladjanak s a »KIS LAP« ezentul is az legyen, ami eddig volt: a **legbővebb tartalmu, rajzokkal a leggazdagabban diszesített** és e mellett **legolesőbb** képes gyermeki hetilap, melyet még a szerényebb sorsú szüle is áldozat nélkül szerezhet meg gyermekének.

A jövő kötetnek mind szövege, mind rajzai gondosan vannak előkészítve. Kis olvasóink tömegesen ostromló kérelmére az első számot

„*Rosszsont Ferke kalandjai*“

ezimű mulattató és tanulságos elbeszéléssel kezdjük meg, rajzok kíséretében; ezt követi

„*A doktor ur növendékei*“

ezimmal hosszabb elbeszélés, mely, úgy hisszük, vetekedni fog az »*Aranyország utja*« és a »*Mikor én kis nagybácsi voltam*« cziműekkel és szintén számos képtől kísérvé fog megjelenni.

Minden szám közöl továbbá kisebb **beszélyeket, meséket**, ismeretterjesztő **ezikkeket jeles írók tollából**, ugyszintén **költeményeket**, mindig művészileg készült **rajzokkal**. Továbbá minden szám közöl ezen-tul is elmeélesítő **rejtvényeket és feladványokat**, melyeknek megfejtői közt mindannyiszor **jutalomkönyv** kerül kisorsolásra.

Minden második számhoz **színes műlap** lesz jövőre is mellékelve, úgy hogy kis olvasóink az idők folyamán valóban becses képes albumot gyűjthet-nek össze. **Ujévi ajándékul** pedig minden előfizető épp oly czélszerű, mint kedves tárgyat kap *meglepetéskép*.

Lesz a jövő kötet folyamán újabb **nagy pályázat**, melyben a »*KIS LAP*« előfizetői fognak dolgozataikkal részt vehetni s melyre ismét értékes jutalmak lesznek kitűzve.

Forgó bácsi postája pedig ezentul is folytonos érintkezést fog fenntartani a kis hivek nagy táborával, felvilágosítással, utbaigazítással szolgálva minden kérdésre, mely a »*KIS LAP*« körébe vág.

A »*KIS LAP*« régi hiveit, úgy mint a hozzájuk sorakozó új kis olvasókat, egyaránt szívből köszönti

Forgó bácsi.

Kérjük a »*KIS LAP*« t. előfizetőit megrendeléseik mielőbbi szives beküldésére, hogy a lap pontos szétküldése fennakadást ne szenvedjen.

A »*KIS LAP*« előfizetési ára :

Negyedévre	1 frt
Fél évre	2 frt
Egész évre	4 frt

Azoknak az új előfizetőknek, kiknek a »*KIS LAP*« most még nem jár s kik az előfizetési összeget december végéig beküldik, a kiadóhivatal rendkívüli kedvezménykép megküldi már a folyó decemberben is a még megjelenendő számokat, ezek közt a gazdag melléklettel ellátandó **karácsonyi számot**.

Az előfizetési pénzek, legczélszerűbben posta-utalvánnyal, a »*KIS LAP*« kiadó-hivatalához, Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Athenaeum-épület, intézendők.

A »*KIS LAP*« kiadó-hivatala.

ARANY-ORSZÁG UTJA.

— Mese képekkel. —

(Folytatás.)

RÓZSIKA figyelmesen nézett oda s meglepetve kiáltott fel:

— Valami csillogó vonalat látok... mintha arany fonál nyulna itt végig messzire.

— Ugy van. Ezen a nyomon köll menetek. Le ne térjetez róla. és bármilyen akadály állana utatokba, csak egyenesen menjetez előre. a merre az arany fonál vezet. Te Rózsika ne feledd el, mivel győztél le eddig minden veszedelmet; ha új veszedelem fenyeget, megint akképen cselekedjél.

Rózsika kézen fogta Ibolyát és jó reménységgel eltelve elszántan indultak utnak. Az arany fonál folyvást ott csillogott előttük. Szaporán lépegettek s ha elfáradtak, le-lepihentek egy bokor árnyékában. Az elemózsiával takarékosan bántak, de nem is tudtak volna torkoskodni, mert ha egy-egy pogácsát vagy a kenyérből egy darabot megettek, tökéletesen elég volt s olyan erősnek érezték magukat tőle, hogy csöppet sem esett terhökre a gyalogolás. Estére egy fa alá heveredtek le és jóízűen aludtak, reggel pedig friss erővel mentek odább.

Több napig mentek mendegéltek így minden baj és veszedelem nélkül. Már szinte elbizakodtak, hogy egészen kényelmesen sétálnak be boldog Arany-országba, jó szüleik szerető karjaiba; de egy napon, amint már esteledni kezdett, hirtelen ugyancsak megakadtak. Az arany fonál egyenesen

neki vezette őket egy magas, sűrű tuskés sövénynek.

— Ó, itt keresztül kell hatolnunk! szólt Ibolya. De nem lesz könnyű dolog.

— Bizony aligha meg nem tép egy kicsit a tuske. De azért csak menjünk neki. Előre!

Amint egészen közel értek, megrettenve ugrottak vissza s Ibolya reszketve sugta:

— Jaj, nézd, szörnyű! Mi van ott! . . .

A tuske-sövényből pedig száz sipító, visító, rikácsoló hang szólalt meg:

— Mink vagyunk itt, hahaha! Mink bizony, hihhi! Hahaha! Huhuhuúú! No, csak előre! Rég várunk, hát csak jertek karjainkba! Hihhi! Hahaha!

A két leány mereven bámult a sövényre. Attól bizony, amit ott láttak, nem csoda ha hideg borzongás futott rajtuk végig. Nyüzsgött-mozgott az egész sövény s ami ott nyüzsgött, az csupa vigyorgó torz kis szörnyeteg volt, villogó szemekkel, hegyes karmokkal, rettentően ijesztő pofával. Közök pedig mindenféle csuszó-mászó féreg sziszegett és brekegett.

— Jaj, fussunk innen! szólt Ibolya reszketve. Térjünk vissza! Ha ezek a szörnyetek megfognak, végünk van!

— Igen is, hihhi! Végetek van, hahaha! hangzott a sövényből.

— Hallod, hallod? ijedezett Ibolya. Fussunk vissza!

Rózsikának, mi tagadás benne, szintén hevesen dobogott a szive. De azért mégis így szólt:

— Vissza fordulnunk nem szabad. Tudod úgy szól a parancs, hogy akár milyen akadály kerül az utunkba, előre kell mennünk.

— Ugy van, ugy, hahaha! Csak előre! Jöjjetek! hangzott a sövényből.

— Hiszen nem mondom, hogy egészen vissza fussunk. mondá Ibolyka. Csak más utat keressünk.

— Akkor le köllene térnünk az arany ösvényről, az pedig nem szabad. És, nézd csak, hiába való is volna.

Csakugyan, amint Ibolya körül nézett, látta, hogy nem csak elől, hanem oldalt is, hátul is egyforma sövény emelkedik. Be vannak kerítve.

— Ó, ó! Hát most mit tegyünk! siránkozott Ibolya.

— Várj csak kissé! Meg kell jól gondolnom.

— Csak gondolkozzál, hahaha! zugott a sövényből. Most már kezünkben vagy, híres daczos

Rózsika! Te is, hűtlen szökevény, Ibolya! Kifogtatok az ügyetlen Basarózsán, de most itt vagyunk mi magunk, a fekete manók. A mi körmeinkből még senki sem menekült meg. Megfogtunk végre titeket is! Hahaha!

Ekkor Rózsika nagyot toppant a lábával.

— Még nem fogtatok meg. És majd megváltok, sokáig nevettek-é! Add a kezdet, Ibolya. Ne félj, jöjj utánam!

Ibolya megfogta a Rózsika kezét, de már hogy ne féljen, azt nem tehetette. Hát még mikor látta, hogy Rózsika egyenesen neki indul a borzasztó sövénynek, a gonosz manók közé! Ibolya ugyancsak huzódzott hátra, de már hiába, mert Rózsika erősen fogta és maga után vonta.

A mint a sövény alá értek, az egyik manó rögtön megkapta a Rózsika haját (L. a képet a czimlapon.) s diadalmasan kiáltá:

— Rajta manók! Én már fogom a haját, ti fogjátok a ruháját, a kezét, a két lábát, aztán egy nagyot rántunk és megvan a zsákmányunk!

— Nem lesz meg! Előre bátran, Ibolya! szólt Rózsika. Jól tudom én, hogy nincs hatalmuk a fölött, amit egy szerető anya keze érintett. Pusztuljatok, gonoszok, mert elperzsel a kalapom.

S lehajtva a fejét, ugy rohant neki a sövénynek, hogy a kalapja érintett először mindent. És nem csalódott. Rögtön

KARÁCSONYI LEVÉL. (Lásd a 392. lapon.)

elnémult a gunyos kaczagás és helyette kétségbe esett, fájdalmas üvöltés és jajgatás hangzott fel. És a következő pillanatban eltűnt a sövény, el minden gonosz manó, nem volt többé semmi akadály az utban.

Nem csak akadály nem volt, hanem az arany fonál alig pár lépésnyire egy nagy határ-oszlophoz vezetett, melyen ragyogó betűkkel volt felírva:

ARANYORSZÁG.

Az oszlopnál az arany fonál gyönyörű uttá szélesedett ki s amint a két leány erre rálépett, bugó galamb röppent a fejük fölé s tisztán megértették, amint így szólt:

— Isten hozott! Most már itthon vagytok a boldog Arany-országban, tul minden bajon, minden veszedelmen. De hol a harmadik, hol van Bencze, a testvérke?

Az ám, mi történt Benczikével azalatt, hogy Rózsika és Ibolya hosszas vándorlás és nagy ijedelem után ugyan, de végre szerencsésen célhoz értek? Hát bizony Benczikével ez alatt különböző dolgok történtek, még pedig olyanok, hogy nem mindig voltak nagyon a kedvére.

Legelőször is az történt, hogy mikor Rózsika csakugyan és igazán elvált tőle, hát mérgében nagy sirásba fogott bele. Az öreg asszony szeliden, nyugodtan így szólt hozzá:

— Bencze fiam, az ilyen sirásra én nem adok semmit. Ha azért sirnál, mert bánod, hogy annyi oktalanságot követtél el, az meghatná a szívemet; de most még csak nem is a testvéred után való sóvárgás fakasztja könyeidet, hanem csak a mérgeződés, hogy nem az történt, amit te akartál. Hidd el fiam, ez csunya dolog. Inkább hagynád abba az ilyen pityergést!

Már annyira Benczi együgyű sem volt, rossz sem volt, hogy be ne látta volna, mennyire igazat mond a jó öreg asszony. Szinte röstelte, hogy ez annyira belátott a lelkébe. Abba hagyta tehát a sirást és felsohajtott:

— Igaz no... de hát ugy is volna sirni valóm... mi lesz belőlem ilyen nyomorult világtalanból? És hogy jutok valaha oda az én jó szüleimhez?

— No lám, most már eszedbe jutnak. Majd megvállik, mi lesz; de azt előre mondhatom, hogy egészen tőled függ. A mi jó és bölcs királyunk azt rendelte, hogy adjalak iskolába a bátyámhoz. Tehát most mindjárt indulunk hozzá.

Kézen fogta és megindultak. Sokáig megdegéltek, Bencze bizony már fáradt is volt, de hiába akart volna lepihenni.

— Estére ott kell lenned, mondá az öreg néni.

És megdegéltek tovább, és lassan-lassan Benczike még más kellemetlen dolgot is érzett. Csipős szél fujt az arczába és hova-tovább jobban fázott. Végre már szinte didergett és csak a szapora járásnak köszönhetette, hogy meg nem fagyott.

— De furcsa! szólalt meg végre. Olyan hideg van, mintha télben volnánk... és a lábam alatt úgy ropog a föld, mintha fagyott havon járnék.

— Nincs különben, felelé az öreg. Nagyon jól etaláltad, mert itt már a kemény Tél országában vagyunk. Ami a lábad alatt ropog, az csakugyan hó. Amott pedig ni, annak a dombnak az oldalán van a bátyám háza, látod?

— Ó, hiszen semmit sem látok, vak vagyok!

— Igaz a! No, azon most már könnyen segíthetünk. Kapj föl egy kis havat és dörzsöld meg vele a szemeidet.

Bence megtette és rögtön nagyot ujjongott.

— Látok! Látok! Jaj, de jó! Oh köszönöm, igazán szívből köszönöm, hogy ilyen jót tanácsolt.

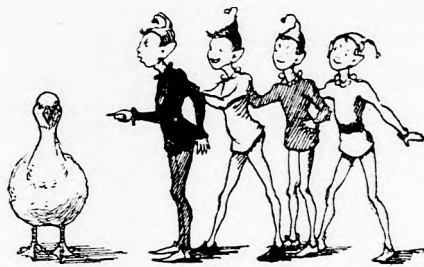
Ezt Bence valóban őszintén mondta. Az öreg asszony nyájasan felelé:

— Aki az én tanácsomat követi, soha sem jár rosszul. Most még egy tanácsot

adok, mert amott a ház ajtajánál elválnak és soha sem látsz többé. Itt maradsz a bátyámnál, aki szigorú ember, de épp úgy mindent a javadra fog akarni, mint én. Azt tanácsolom tehát, hogy pontosan engedelmeskedjél, és mikor valamit cselekszel, mindig gondold meg jól. Aztán ne azt tedd, ami kedvedre való, hanem amiről beláttad, hogy helyesebb.

(Folytatása következik.)

A NÉGY VITÉZ.

NUCSI, BUCSI — Matyi, Tatyi,
Nagy vitézek mind a négyen —
Ottan látnak totyogatni
Békés ludacskát a réten.

»Hej legények! Nagy vitézek!
Fel szaporán! Rajta, rajta!
Majd én szeme közé nézek,
S így sodorjuk hősi harcba!«

Matyi, Tatyi — Nucsi, Bucsi
Egymás mögé sereglenek.
»Kész! — ludacska — buri, buri!
A libáid hol legelnek?«

»Buri, hogy vagy? Tán nem is jól?
Buri, buri, gyenge vitéz!«
Áll a lúdka, semmit nem szól.
A hősökre félszemmel néz.

Nucsi neki bátorodva
Ujjával a lud felé bök —

A lud geggen... és rohanva
Menekülnek el a hősök!

BOCZI BORJÁT KERESI A RISKA.

— A »Kis Lap« 26-dik színes műmelléklete. —

MU-U-Ú Mu-ú-ú! Hol vagy Boczim, kis borjú? Nézek, járok, szaladgálok, de nyomodra nem találok. Tán bizony bajod esett, hogy így a nyomod veszett! Jaj, megöl a félelem... kis Boczimat hol lelem!

A jó öreg Riska így jajgat szorongva s a mezőt keresve-kutatva bolyongja; tizszer is megjárja ugyan-azt a helyet, most az erdőcskénél, most a patak mellett. Meg-megáll, szétnéz; majd ismét fut, — hiába! Boczi nincs! Boczinak nyomát sem találja.

— Soha ilyen csodát, hogy így eltűnhetett! Szőrin-lábán — volt, nincs! — tisztára elveszett. Farkas nem bánthatta, hire sincs e tájon s amott áll a gulyás, hogy minket vigyázzon. Szinte már úgy látszik — ó de fáj elhinnem! — szándékosan szöktél el, ó Boczim, innen. Emlékszem, utóbb már nagyon ficzánkoltál, böles intéseimmel szemben daczos voltál, nem akartál többé kicsi Boczi lenni, hanem inkább saját kényedre legelni; büszkélkedtél, hogy im, már kinőtt a szarvad, már nem szopós Boczi, hanem tinócska vagy, megélsz nélkülem is. Jaj, hogyha csakugyan így elhagytál volna, örömöm oda van!

Gondolja, de hinni még mindig nem tudja; nap-estig szünetlen a tág mezőt futja. Estére azonban szól a gulyás Miska:

— Ugyan nyugodjál már meg, bolondos Riska! Boczidat keresed, de hiába fáradsz, a fiatal tinók legelőjén jár az, mert ideje, hogy a maga lábán járjon, ne csak örökké az anyjával sétáljon. Mindig úgy volt s úgy lesz, tudhattad előre: nő a Boczi, nő, nő s tinó lesz belőle. Vele egy-szörűek közt jobb ott a dolga s neked is jobb, mint ha még terhedre volna. Most már nincs más dolgod, mint békén legelni és gazdánknak minden nap bővel tejelni.

Nagyot bóg a Riska, a fejét is rázza, a mint a gulyás ezt így elmagyarázza. Busan haza ballag hosszan eltűnődik, de másnap már mégis csak beletörődik.

— Ha Boczinak így jobb, akkor nem sajnálom; mint jó Riska-mama csak javát kívánom.

KARÁCSONYI LEVÉL.

(Képpel a 389. lapon.)

ONNAN Budapestről
Mi a hír?
A mi Feri bátyánk
Mit is ír?

Azt írja, hogy rágyík
Haza már,
Választ levelére
Várva vár.

Mamáék előtt: csitt!
Arra kér.
Karácsonyra bizton
Haza tér.

A vasutról jönne
Be gyalog —
Meg ne tudják jöttét
Valahogy!

S éppen hogy a szent fa
Kivirul
S ágacskaín a láng
Mind kigyúl:

Ő akkor topanna
Ide be.
Imádott családja
Köribe.

»Elhoztam — így szólna
Az alatt —
Karácsonyfiába
Magamat!«

Mert Feri bátyánknak
Terve ez.
Ha sikerül ó be boldog,
Vig Karácsony-este lesz!

A BARLANG KINCSE.

— Elbeszélés a régi korból. —

(Több képpel.)

(Folytatás.)

ÁRSAI megfutamodása után Miklós egy kis ideig mégis csak habozott maga is. A barlang szája valóban egy csöppet sem barátságosan tátongott. Már künn leszállt az est, benn a barlangban pedig koromsötétség uralkodott.

— Hm! Most már mégis csak be kell mennem. Ha én is haza futok, csufolni fognak, hogy csak hetykélkedtem, pedig még gyávább vagyok a többinél, mert ők őszintén megvallották, hogy nem akarják koczkára tenni életüket holmi boszorkányokkal vagy gonosz szellemekkel való viaskodásban.

Megborzongott egy kicsit. Otthon eleget hallotta ugyan, hogy ne féljen soha boszorkánytól, kísértettől; de biz' azért most mégis eszébe jutott az efféle, mert akkor még általánosan el volt terjedve az ilyen babona. Miklós pedig még nem is volt egészen felnőtt ember.

Csak hogy épp mert arra gondolt, amit otthon hallott, végre is elszánta magát.

— Ugyan csak nevetne Bálint bácsi, ha megtudná, mitől félek. Bizonyosan azt mondaná, hogy ha bemehetett a barlangba az, aki a kincset bevitte, akkor más is bemehet oda. Meglehet, hogy veszedelmes; de amit bátorsággal és ügyességgel az ember meg tudott tenni, azt megteheti más is, ha éppen olyan bátor és ügyes.

Már ekkor meggyújtotta a lámpást és megindult a barlang nyílása felé.

— Isten nevében! Félni nem fogok, mert az nem segít a bajban. Majd meg-

látom, micsoda veszedelmek várnak. Ha csakugyan ott az a kincs, akkor az enyém lesz; ha pedig oda veszek — no hiszen voltaképp nincsen senkim, aki megsirasson. Bálint bácsi pedig talán még büszke lenne rá, hogy ilyen kalandban szegtem a nyakamat. De rajta leszek ám, hogy inkább a kincssel lepjem meg az öreget.

Hogy az öreg Bálint bácsi kicsoda, azt Miklós voltaképp maga sem tudta. Csak azt tudta, hogy nem az apja, nem is a nagyapja, még csak nem is atyja-fia neki, mégis magánál tartja, neveli őt kicsi korától fogva. Nem emlékezett más otthonára. A városban csak annyit tudtak Bálint bácsiról, hogy vitéz katona volt fiatal korában, ami bizony már régecskén lehetett; sok sebet is kapott a törökkel, tatárral vívott csatákban, de aligha nem jó zsákmányt is kaparitott valahol, mert most öreg napjaiban kényelmes jólétben élt. Miklóst is, akit fogadott fiának mondott, majd nem urfi módjára nevelte. Nem tanította mesterségre, kereskedő-inasnak sem adta, hanem inkább maga tanította a fegyver-forgatásban, lovaglásban, e mellett pedig egy tudós író-diákhhoz járatta, hogy ettől mindenféle szép ismereteket szerezzen. És az volt a furcsa, hogy néha úgy beszélt az apátlan, anyátlan fiúval, mintha ez volna az ő ura. Csak olyankor mordult rá, mikor Miklós azt kérdezte:

— De hát, Bálint bácsi, ki volt az én apám?

— Ne fecsegi, gyerek! Én vagyok a nevelő apád, punktum. Talán nincs jó dolgod nálam?

De bizony jó dolga volt s Miklós igazán szerette is a jó öreget. Azért gondolt most is legelső sorban arra, hogy ha a

kincset sikerül megkaparitania, hát megosztja az öreg Bálint bácsival, vagy inkább az egészset is oda adja neki, hadd viselje gondját, amíg ő egészen nagyra nő. Hanem persze legelőször is meg köll szerezni a kincset!

— No hát előre!

Volt jó éles tör-kése: ezt a jobbába fogta. Aztán belépett a barlangba. A lámpás fénye

csak a legközelebb levő szikla-falakat birta félig-meddig megvilágítani, míg a feje fölött sötét homályban tátongott a barlangnak óriási boltozata. Mi tagadás benne, kissé bizony dobogott a szive, kivált mikor eszébe jutott, hogy itt messze van minden élő embertől, segítséget nem remélhet senkitől; akármí történik, csak a maga erejében és bátorságában bizhatik.

... BELÉPETT A BARLANGBA.

— Itt ugyan hiába kiáltanék segítségért, gondolá.

Már bizony hiába, még ha járt volna is ott valaki. Mert alig hogy néhány lépésnyire ment befelé, már olyan rettenetes üvöltés, dübörgés, zugás és morgás hangzott körülötte, hogy még a saját hangját sem hallotta.

Meghökkenve állapotott meg. Leste, figyelte, hogy ugyan mitől, kitől eredhet ez a szörnyü zaj. De semmikép sem tudta kitalálni. Néhány perczig habozott, de aztán nagyot lépett előre.

— No bizony! Beszélte Bálint bácsi, milyen rettentő zaj és bömbölés van a csatában, mikor az öreg ágyuk szólnak, a

bombák pattognak, golyók sivitanak. És ő mégsem ijedt meg. Itt nem potyog se golyó, se bomba... hát a robaj maga még nem igen árt meg. Szép dolog volna, ha egy kis zaj miatt nem jutnék el a kincshez!

Elszántan ment előre. A zugás, dübörgés, morgás egyre erősödött, de már erre nem is hederített.

— Elég ideje lesz megijednem, ha látom, ki üvölt ily gonoszul, biztatta magát.

Alig mondta ezt, már közel járt hozzá hogy megijedjen. Pedig nem is azt látta, ki vagy mi üvölt oly rettentően; hanem látott egyebet. Egészen közel előtte, félkézzel a barlang boltozatába kapaszkodva, lebegett egy rém-alak, másik karját Miklós felé

nyújtogatva s lábaival kapálózva, mintha reá akarna ugrani.

— Már ennek a fele sem tréfa! gondolta Miklós. Ha ez valami gonosz kísértet, nem igen fog rajta a tör-szurás. Ha pedig futok, egyszeriben utól ér.

Nem futott tehát, hanem keményen szorította markában a tört és várt. Elszántan nézett farkas-szemét a rémalakkal és dobogó szívvel ugyan, de félelem nélkül várt. És várt, várt, de a rém alak csak nem mozdult. Miklós már szinte türelmetlenné lett.

— No, végezzünk már egymással! kiáltá.

A rém-alak nem felelt, nem is mozdult. És Miklós, amint sokáig nézte a rém-alakot, végre nagyot nevetett.

— Jó, hogy Bálint bácsi nem látott! Hogy megakasztott egy kiszáradt fatuskó!

Csakugyan, a rém-alak nem volt egyéb, mint egy száraz fadarab, mely valami hasadékon leesett a barlangba és ágaival fenn

akadt. Miklós boszusan lerántotta és félre rugta.

— Bizony kicsibe mult, hogy meg nem ijesztett.

(Vége következik.)

... FARKAS-SZEMET NÉZETT A RÉM-ALAKKAL.

A NAGYMAMA FŐKÖTŐJE.

ÖREG volt már a nagymama, nem viselt sem cifra hajdiszt, sem divatos kalapot, hanem kényelmes, tisztos főkötőt. Volt is neki kettő-három és épp ma vett újat, mert vendégek fognak érkezni.

— Nagymamácska, engedd fölpróbálnom ezt is, szóló tréfásan Piroska.

Mert sokszor mulattak rajta, hogy Piroska föltette a főkötőt és valami furcsa kis nagymama volt benne! De most az egyszer a nagymama nem engedte.

— Nem lehet kicsikém. Egészen új, nem szabad gyürögetni.

A nagymama kiment, Piroska ott maradt.

— Nem lehet! Nem szabad! szóló nevetve. Milyen féltős a nagymama az ő új fejkötőjére! Azért is felpróbálom, míg oda jár.

Föl is tette s a tükör előtt próbálgatta, aztán a szobában járt benne föl s alá, a nagy tükörben nézegetve magát. Egyszerre azonban össze rezzent.

— Jaj, a nagymama!

Csakugyan, már nyitotta az ajtót. Piroskának már nem volt ideje, hogy a főkötőt vissza tegye a helyére; csak épp hogy hirtelen lekaphatta a fejről. De hova rejtse? Hirtelenében nem tudott egyebet kitalálni, hát gyorsan a blúzja alá dugta s a kezével leszorította, hogy ki ne essék.

— Piroska, jöszte csak! szóló a nagymama.

Menni köllött. Nem szívesen ment. Hát még mikor a nagymama így szóló:

— A gombolyagom begurult oda az ágy alá... bujj oda és hozd ki lányom... No, mit bámulsz? Szaporán!

Ovatosan guggolt le Piroska. De az a gonosz gombolyag messze hátra gurult. Utána kellett nyulni. Mind két kezére szüksége volt s egyszerre csak érzi, hogy a rejtegetett főkötő kiesett a hóna alól. Ijedtében, nehogy a nagymama meglássa, gyorsan rátérdelt. No, ezzel adott be neki igazán!

— Mért nem állsz már föl? kérdező a nagymama.

Igen bizony, miért! Ha Piroskának valami okos kifogás jutott volna az eszébe! De nem jutott. Jó ideig maradt ott, félig az ágy alá bujva. Végre pedig sirva fakadt. Ez persze nem sokat segített. Utoljára is föl kellett állnia s a nagymama meglátta a földön a pocsékká lett új főkötőt.

A többi akár el se mondjam. A nagymama bizony boszankodott, s hiába zokogta Piroska nagy megbánással, hogy csak tréfát akart: a kárt jóvá nem tehetette. Hanem azontúl tréfából sem szegte meg a nagymama intését. Nem is érte többször veszedelem a nagymama főkötőjét.

MIT HOZ A JÉZUSKA.

— Karácsonyi vigjáték egy felvonásban. —

Személyek: *A kisasszony.*

<i>Dezső</i>	}	testvérek.
<i>Ninka</i>		
<i>Dinike</i>		

Színhely: szépen butorozott szoba. Az asztalon lámpás ég.

*Első jelenet.**A kisasszony. Dezső. Ninka. Dinike.*

Ninka (bekötött szemekkel kapkod Dinike fele, aki nevetgélve ugrál előtte.) Itt vagy... Nem?... No megállj... hiába nevezsz... azért is megfoglak! (Megkapja.) Ahá! Megvagy, megvagy! Most rajtad a sor. (Leveszi szeméről a kendőt.)

Dinike. — Nem bánom. De én már voltam. Most Dezsőnek kellene bekötni a szemét.

Ninka. — Igazad van. (Dezsőhöz, ki az asztalnál ülve olvas.) Jöjj már te is játszani, Dezső!

Dezső (kedvetlenül.) Hagyjatok békében! Látjátok, hogy olvasok.

A kisasszony (ki az asztalnál ülve himzéssel foglalkozik, félre.) Mi lehet Dezsőt, hogy ilyen csöndes? Nem természete. Valami lappang mögötte. (Fenn.) Ninácska, Dinike, ne zavarjátok Dezsőt, ha olvasni akar. Eljátszogatottok magatok is.

Ninka. — Ó, meg is teszszük! Nekünk nincs azért rossz kedvünk, ha nem is lesz ma karácsonyfa.

A kisasszony. — Nem is volna szabad azért duzzogni. Hiszen tudjátok, hogy apácska nagy betegen fekszik a messzi Budapesten és mama ott van mellette. Nem is illenék, hogy ti itthon nagy vigszágot csapjátok. De azért a Jézuska

alkalmasint ellátogat ide karácsonyfa nélkül is. Mind a hárman kiteszitek egy-egy czipőtöket az ablak közé és ha a Jézuska adni akar valamit, reggel megtaláljátok a czipőben.

Dinike. — Jaj kedves kisasszony, nem tehetném oda mind a két czipőmet? Egybe olyan kevés fér!

A kisasszony (tréfásan.) Akinek vesszőt hoz, annak egy is elég.

Ninka (élénken.) O, nekünk nem hoz vesszőt, ugy-e Dinike? Mi jók voltunk egész héten át.

A kisasszony. — Az nem sok. Egész éven át kell jónak lenni.

Dinike. — Egész éven át! Ó, az nagyon sok!

Ninka. — Az már szörnyen sok! A Jézuska tudja, hogy mi még kicsinyek vagyunk, tőlünk nem telhetik olyan rettentő sok jószág. Legföljebb Dezső... az már más... ő már nyolcz éves.

Dinike. — Igen bizony, az más. Ugy-e Dezső, te mindig jó és okos vagy? (Hozzá simul.)

Dezső (eltaszítja.) Mondtam már, hogy ne háborgassatok!

A kisasszony (félre.) Nagyon bántja valami... Semmi kétség, valami nagy nibát követett el.

Ninka (ki ezalatt szintén Dezsőhöz ment.) Ej, Dezsőkém, mi a bajod, hogy olyan rossz kedved van?

Dezső (barátságatlanul.) Nincsen semmi bajom és nincs rossz kedvem; de nem szeretem, ha zavartok az olvasásban.

Ninka. — Hiszen nem olvastál.

Dezső. — Már hogy ne olvastam volna?

Ninka. — Ó azt én már tudhatom, mert én is tudok olvasni. Hogy olvasnál, mikor én is megfordítva tartod a könyvet?

Dezső (zavartan.) Azaz hogy... mindegy! Tarthatom a könyvet, ahogy nekem tetszik...

Ninka. — Persze hogy tarthatod, de mégis furcsa...

Dinike (nevetve.) Nagyon furcsa... én is tudom, mikor fejjel lefelé tartom a képeket.

Dezső (mérgesen.) Ugyan hagyjatok már, ha mondom!

A kisasszony. — Ninácskám, Dinikém, ne boszantsátok Dezsőt. Tudjátok, hogy ma este kiválóképen jóknak köll lennetek mert különben ki tudja, mit hoz a Jézuska!

Dinike. — Jaj, csak valami jót hozna! Ha azt hozna, amire gondolok. (Egy fiókos szekrény felé nézeget.)

Ninka. — Én is gondolok valamire. (Szintén oda nézeget.)

A kisasszony (vidáman.) Ugy látszik, nagyon egy formát gondoltok, mert nagyon egy formán kacsingattok ama szekrény felé. Mi van ott?

Ninka (hizelkedve.) Annak a szekrénynek van egy fiókja...

Dinike (szintén.) És abban a fiókban van egy szép kristály szelencze...

Ninka. — És arra a szelenczére olyan gyönyörű képecske van festve...

A kisasszony (nevetve.) És abban a szelenczében olyan jó gyümölcs-czukorka van, ugy-e? Ti torkos kis cziczák! No, mivel nem tudhatjuk, mit hoz a Jézuska, hát adok nektek az én czukorkáimból. (Fölkel és a szekrény felé megy.)

Dezső (ijedten, félre.) Jaj! Ha csakugyan előveszi!

A kisasszony (kihuzza a fiókot s meghökkenve kiált fel.) Ó! El van törve a szép kristály szelenczém!

Ninka, Dinike (ijedten.) Eltörve! Ó, milyen kár!

A kisasszony (kedvetlenül.) Kedves emléktárgyam volt. Ime, nézzétek... három darabra van törve.

Ninka. — Jaj de kár! Dezső, nézd csak! A kisasszony gyönyörű kristály szelenczéje el van törve! Nézd csak!

Dinike. — Három darabra van törve! Nézd csak!

Dezső (ki kelletlenül közeledett, boszusan.) Nézd csak, nézd csak! Mit kiáltotok annyira, mintha én törtem volna el... én nem törtem el.

Ninka. — Hiszen nem is mondom. Én sem törtem el.

Dinike. — Én sem. Igazán, kedves kisasszony, én nem törtem el.

A kisasszony. — Hiszem, Dinikém. Nem is gyanusítalak, mert tudom, hogy őszintén megvallanátok, ha ti törtétek volna el.

Dinike. — Meg bizony! Megmondanám és bocsánatot kérnék.

Ninka. — Én is. Mert hazudni nagyon csúf dolog.

Dezső (ingerülten.) Mért nézel rám, mikor ezt mondod?

A kisasszony. — Te meg, Dezsőkém, mért heveskedel? (Félre.) Most már mindent tudok! (Fenn.) Ninka egy szóval sem vádolt téged.

Ninka. — Igazán eszem ágában sem volt.

Dezső. — Azt nem is tanácsolnám! Mi közöm ahhoz a szelenczéhez? Nekem nem is kell afféle czukorka.

Dinike. — No, nem igen régen még te is nagyon szeretted.

Dezső. — Ó, az régen volt. Most már nagy vagyok effélére.

A kisasszony. — Csakugyan, Dezsőnek soha sem kell a cukorka, valahányszor kínálom.

Ninka. — De hát ki törhette el azt a gyönyörű kristály szelenczét, mikor mink hozzá sem nyultunk?

Dinike. Bizonyosan más valaki.

Ninka. — Ó te buksi! Persze, hogy más valaki. Magától nem törhetett össze.

Dezső (hirtelen.) Hátha?

A kisasszony. — Hogyan? Azt hiszed, hogy senki sem nyult hozzá, hanem maga törte össze magát?

Dezső (zavartan.) Dehogy... azaz... igen... izé... csak úgy gondoltam...

A kisasszony. — No, hagyjuk. Sokan járnak ebben a szobában, nem fogjuk megtudhatni ki a bűnös; mert úgy látszik, gyáván rejtőzik és engedi, hogy másra essék a gyanu

Dinike. — De a Jézuska ugy-e tudja? És ha kis fiu vagy leány, akkor nem cukorkát hoz ma éjjel neki, hanem vesszőt. Ugy-e?

A kisasszony. — Nem tudhatom, kedvesem. De most már későre jár az idő, le kell feküdnötök. Hozza elő mindenki egy-egy cipőjét... ide tesszük az ablakba. Reggel majd meglátjuk, mit hozott a Jézuska.

Ninka, Dinike. — Mindjárt elhozzuk! Jaj, csak valami jót és szépet találunk reggel! (Mindketten el a jobboldali ajtón.)

(Vége következik.)

MEGFEJTÉSEK ÉS MEGFEJTŐK.

A »KIS LAP« XLV. köt. 23-dik számában közölt kép-rejtvény megfejtése:

Szabadságharcz.

Helyesen fejtették meg: Vizi Janka, Ferenczi Zsófi, Szántó János, Kölber Annika, Laukó Lenke, Sibilla Jenő, Csipkay Annuska,

Roth Margit, Vilmos és Pál, Tobisch Irénke, Deutsch Laczi, Herzl Antal, Marczali Bözse, Mäder testvérek, Zachar Margit, Feldbauer Valéria, Riesz Kornél, Strasser Pál, Tost Aurél, Hollaki Leo, Adler Ferencz, Schönberg Zoltán, Perczel Flora, Végh Jolán, Dezső, Miklós és Tibor, Günther Ilona, Rózsa, Irén és Iduska, Schwarz Bandi, Lepel Steflke, Wagner Évi, Than Erzsi, Balogh Annuska és Pistuka, Velencei Tiborka, Schwartz László, Okolicsányi Marcsa, Szöllősy Aurél, König Dénes, Loschitz Alice és Juliska, Stáhl Juliska, Gyurkovich Dódi, Herzfeld Ilona, Pleszky Karolina, Seifensieder Irma és Jolán, Tichtl Leona, Fried Ella és G. (felelőszben. Mért nem írja ki G. is a maga egész nevét? *F. b.*), Berczely Tibor, Károly Margitka és Béla, Pruzsinszky Augusta, Szarvasy Ida, Murárik Berczi, Lesskó Istvánka, Melkovics Rudolf, Makó Andor, Augentfeld Pista, Rothfeld Vilma, Papp Cosima, Vass Juliska, Schwarz Luczika, Polgár Géza, Molnár Emil, Éjszaky Előd, Krausz Gizella, Magassy Jenő és Zoltán, Szél Piroska, Kerdl Dezső és Ernő, Zakariás Margit, Vecsei János, Haberfeld Margit, Vannai Márta és Janka, Malatinszky Zoltán, Gyémánt Ilona, Lippman Leo, Neumann testvérek, Vitályos Emma, Dániel Lajoska és Ferike, Laboda Margit, Hirschler Jolán, Grandjean Emil, Lenck Rikárd, Maller Margit, Paula és Adélka, Sulyok Sándor, Divéky Adorján, Vancsay Irén, Réta Vilma és Mariska, Kovács Dénes, Kabdebo Margit, Pfeffer Veronka és Juliska, Kiss Sára és Lajos, Korbai Gizella, Oláh Szidi, Schelly Margit és Irén, Michalik Ilonka, Müller Erzsi, ifj. Isaák Gyula, Gyöngyössy Berta, Biasini Domokos, Zwibach Ernő, Kossaczky Gyula, Somossy Béla, Rodakovska Alma, Kramer Margit, Bachman Sándor, ifj. Lázár Aurél, Böhüm Alajos, Blanár János, ifj. Bolyó Károly, Lányi Tódor.

A jutalom kisorsolása szabályszerűleg megtörténvén, nyertesek lettek *Balogh Annuska és Pistika, Abauj-Szántón*, kiknek a jutalomkönyvet (*Gyermekesek könyve*, a díszkötésben, 30 színezett képpel) a kiadó-hivatal megküldi.

*

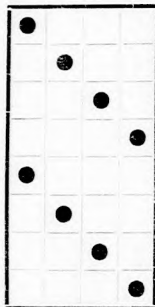
A »KIS LAP« XLV. köt. 22-dik számában közölt kockarejtvény megfejtését még beküldték: Haberfeld Margit, Pruzsinszky Augusta, Maller Margit, Paula és Adélka, Berczely Tibor, Hacker Sándor, Gyöngyössy Berta, Rodakovska Alma.

NÉMA KOZKA-REJTVÉNY.

Ez ábrának mind a nyolcz vízszintes sorába irjatok egy-egy négy betűs szót, még pedig a következő értelműeket:

1. sor: a miből legfontosabb táplálékunk készül.
2. » Hazánk legnagyobb folyója.
3. » Sok fát együtt így nevezünk.
4. » Női név.
5. » Kettő is van minden folyónál.
6. » Öreg lónak csúf neve.
7. » Csuf tulajdonság embernél.
8. » Virág terem benne.

Ha aztán e szavakból azokat a betűket rakjuk össze, melyek a megpontosított koczkára esnek, egy mindnyájunknak igen kedves szép város nevét kapjuk.

A megfejtők névsorából elsőnek kihuzott, kapja jutalom-nyereményül a következő díszes munkát:

„*A kis lepke-gyűjtő.*“

A lepkészet rövid kézi könyve, különös tekintettel a Magyarországon előforduló lepke-fajokra és gyűjtésükre. Irta Emich Gusztáv. 17 színezett s 2 fekete táblával.

FORGÓ BÁCSI POSTAJA.

Boronkay Ábris. Annak a titkát, hogy a légy s a többi bogár miképen bír merőlegesen is szaladni úgy, hogy még a tükör sima lemezéről sem esik le, a tudomány még föl nem fejtette. Némely természet-vizsgáló azt tartja, hogy föl-felé másztában a légy valami ragadós folyadékot választ el, mely nem engedi hogy lesikkadjon; némelyek meg úgy akarják megmagyarázni, hogy a légy lába voltaképp üres cső s így a külső levegő nyomása tapasztja az üveg-laphoz, szekrény fényezett falához, ami azonban szintén nincs bebizonyítva, de a bizonyítás ideje meg fog jönni. Minden esetre dicséretre válik, hogy ez a naponkint látható csoda, mely úgy szólnán mint megszokott dolog már föl sem tűnik, neked fölébresztette figyelmedet. Gondolkozzál fölötte, hátha te rájössz a nyitjára. — **Battik Niki.** Barmelyiknek írsz, csak a nevét irjad ki olvashatón: a leveled biztosan rátalál. Ugyan-az a könyvkereskedés, amelyhez fordulsz, bővében küldi meg a szebbnél-szebb ifjúsági olvasmányok sorozatát. Csak válogatnod kell belőle. Ha nem ismered még az Athenaeum kiadásában megjelenő, »*Forgó bácsi könyvtárának*« immáron tizenkét egymástól teljesen független kötetre szaporodott rajzokkal ékesített, változatos kötetét: érdemes volna megismerkedned velők.

Egy-egynek ára 80 kr. Jelent meg azonban ugyan-e kiadóhivatalban számos egyéb kitűnő ifjúsági olvasmány, valamint *Wodiáner* és fiai, *Singer* és *Wolfner*, *Franklin*, *Légrády* testv. stb. könyvkiadók szintén bő választékot nyújtanak a kedves könyveknek. Elég csak a nevökön fordulnod hozzájuk. Valamennyien szívesen küldik az ingyenes lajstromot. — **Velenczei Tiborka.** Vettem jó édes mamád sorait, melyekből megértettem, hogy nehéz beteg vagy s hogy még ilyen fájdalmas állapotodban is kedvedet találok a »*Kis Lap*«-ban. Nagyon megörvendettél, ha meggyógyulván, újabb erőre serkent izmaidat arra használnád, hogy magad írni nekem levelet. A jó Isten megadja, hogy mentül előbb váljék valóra ez az én kívánságom. — **Nadler Herbert.** Ha utasításodhoz képest helyezük is el a betűket az egyes koczkákba, éppen csak maguk a szavak kerülnek elő. Keresztül-kasul való olvasás után sem nyújtanak változatosságot, vagy ugyanazonosságát az első függélyes vonásnak, mint ahogyan tünteti fel az a koczka-rejtvény is, melynek helyes megfejtését hozzám beküldötted. Annak, amit bővebben itt ki nem magyarázhatok, jó Annie néni majd a nyomára segít. — **Krenner Angela.** Ez a szám meghozza neked, amit oly kívánva kívántál. — **Lepel Stefike.** Régentén névutó volt a neve. Hát én még a régi iskolából való vagyok. De látom nagy meglepésemre, hogy az a megfejtésben nem akadályozott meg. — **Krausz Gizella.** Még ha a mondat ellen nem volna is kifogásom (mint ahogy van, mert az a mondat csonka) már a hiányos szerkezetnél fogva sem közölhetném. Ez nyilván onnan van, hogy a magyar nyelvet még nem régóta beszéled. Mire megerősödtél benne, s ez nem sokára leszen, tégy újabb kísérletet, amely, reményem, sikerülni fog. — *Több levélről a jövő számban.*

Kis Értesítő.

— *A fővárosi lapokból.* —

József m. királyi hercegünk dicséretére szerte zűg a harang és zeng a dicséző ének. Egy egész ország rajongással, atyafias szeretettel, a vér szerinti rokonérzet gazdag melegével, őszinte hódolattal tekint föl e férfiúhoz és családjához, mint a mely nem csupán testileg lakik köztünk, de a lelkével is hozzá van növe ehhez a földhöz, melynek vallja népét s édes anyanyelvűl beszéli a magyart.

Alig van nap, hogy e dicső nevet valamely nemzeti mozzanat kapcsolatában ne emlegetnék, legyen az akár országos ünnepségen való részvétel, akár pedig a saját háza-tájéka felé for-

duló jó magyar-apai gondoskodás. Épp e héten rendelte meg a fenséges ur **Klotild és Erzsébet** nevelkedő lánykái részére a **Forgó bácsi „Kis Lap”**-jának több régi évfolyamát s járátja azt számukra a jövőben. Hát magyarabb s jobbízű olvasmányokat nyújtó gyermek-ujssággal nem is kedveskedhetett volna nekik. Mert nem csupán **Mária Valéria és Erzsébet főhercegnasszonyoknak** volt az *kis* lánykori kedves lapja, de bold. **Rudolf trónörökös árván maradt lelkijének is gyönyörűségére szolgál. A bécsi főhercegné-kisasszonyok, ha Alcsuthon vannak a szeretett rokonoknál, bizony egy csöppel sem akarnak hátrább állni a magyarságban, mint amazok. Forgó bácsinak pedig édes elégtételére szolgál, hogy e magyartításhoz az ő „Kis Lap”-ja is hozzájárult és ez idő szerint is hozzájárul.**

KARÁCSONYI KÖNYVES-ASZTAL.

Mit vegyünk Karácsonyra? Mit vegyünk újévre?

Nagyon sokan vannak most, akik ezen főprendegeknek. És nagyon sokan vannak, a kik abban állapodnak meg, hogy egy-egy jó könyv a legalkalmasabb, legkellemesebb meglepetés a gyermeknek, serdülő ifjúságnak. De még azután következik a nehéz kérdés: melyik könyv legyen az? Mert csak az felel meg a czélnak, melynek olvasása hasznos is, mulattató is.

„**Tom Tit száz kísérlete és produkciója**” a czíme az egyiknek. Gazdagon kiállított, több mint 200 lapra terjedő kötet, melyet *száztizenhárom kép* díszesít. A serdülő ifjúságnak kiválóan kedves lesz, mert megtanítja száz elmés produkcióra, mellyel az ügyes ifju vagy leány magának is, másnak is mulatságos órákat szerezhet. A produkciók mind olyanok, hogy kevés készülék kell hozzájuk, inkább csak ügyesség. Mégis nem afféle üres szemfényvesztő mutatványok, hanem megannyi igazán tudományos alapon nyugszik. Tudomány, játék alakjában. A díszes kötet ára 2 frt 50 kr.

„**Tholdi Miklós**” a czíme a másik jó új könyvnek. Ezt is számos kép ékesíti, tartalma pedig hivatva van rá, hogy a magyar ifjak kedves olvasmánya legyen. A magyar dalias idők hírneves hősenek, Tholdi Miklósnak életét és tetteit adja elő, regényes korrajz keretében. Szerzője, **Donászy Ferencz**, vonzóan írja le a hatalmas, de e mellett mégis nyájas hősnak vitézi tetteit. Nincs magyar ifju, ki ezek olvasásán föl ne buzdulna. A diszkötésű mű kiválóan alkalmas ünnepi ajándéknak. Ára 3 frt. 50 kr.

„**Mesék és Regék**” czímmel fiuknak leányoknak egyaránt kedves kötetet irt **Vilma néni**, kinek

lebilincselő meséihez **Forgó bácsi** irt előszót. A számos képpel díszített kötet mese-irodalomunk egyik legkiválóbb terméke. Hol vidáman, hol komoly hangon, de mindig érdekesen mesél, regél a gyermekvilágnak, leköti figyelmét, gyönyörködteti, de soha sem izgatja. Igazi nemesítő olvasmány. A szövegbe nyomott rajzokon kívül két színes kép ékíti s ára 1 frt. 20 kr.

„**A hősök**” — az angol jeles papnak és ifjúsági írónak: **Kingsley Károlynak** rég elismert jeles műve — második kiadásban került ki sajtó alól. **Pulszky Ágost** fordította s előszóval is ellátta. E görög tündér-mesék az elévülhetetlen becsű ókori rege-kör legszebbjeiből vannak összeválogatva és a gyermekvilág eszmeköréhez hozzá alkalmazva. Nemcsak szórakoztató, hanem egyuttal ismeret-nyújtó olvasmányul szolgálnak, mert minden mivel embernek ismernie köll az ó-görög regéket. A kötetnek, melyet hat könyvmatu kép díszesít, 2 fl 50 kr. az ára.

„**Andersen válogatott meséi.**” Elég a czímet leírni. Az újabb kornak utól érhetetlen mesélője, ez egész mivel világot gyermek-közönségének kedveltje Andersen. Az ő meséiből a legeslegjobbakat válogatta ki és fordította le **Móka bácsi** s a díszes kiállítású kötet, hat színes képpel ékesítve, igen sok gyermeknek fog kedves órákat szerezni. Ára 1 frt 20 kr.

A „**Tarka könyv**” egyike az ifjúsági irodalom régi jeles műveinek. Új, javított fordításban történt kiadásának szükségességét minden egyébnél jobban bizonyítja az, hogy a régiebb kiadásokból példány már nem kapható. **Hoffmann Ferencz** e beszély-gyűjteménye már több nemzedéknek szolgált gyönyörködtetésére, épülésére. A haladó idő nem ronthatja meg az e műben található örök-igaz nemes irányt, nem csökkentheti rendkívüli leleményessége értékét. Leginkább 7—12 éves gyermekeknek való. A kemény táblába kötött, közel háromszáz lapra terjedő kötet ára 2 frt. 40 kr.

„**Genoveva**”, ez a szintén rég híres regényes elbeszélés a lovagi hajdan-korból, szintén új kiadásban, javított fordításban került ki a sajtó alól. **Schmid Kristóf**-nak a jeles ifjúsági írónak e nemcsak érdekes, hanem főképp a vallásos érzület erősítésére czélzó műve hat színes képpel díszesítve jelent meg. Ára 1 frt 20 kr.

Ezek a könyvek kaphatók minden könyvkereskedésben. Vidéki megrendeléseket az összeg előzetes beküldése ellen vagy posta-utánvétellel teljesít az Athenaeum könyvkiadóhivatala. Budapest, Ferencziek tere 3. sz.

»JÓ SZIV.«

Az éhező és fázó iskolás gyermekek részére Farkas Laczika 1 frt.

* **Gyermekek Karácsonyfája.** *

Legszébb könyvek a serdülő ifjuság részére.

MARRYATT

RÜSZTIG ZSIGMOND

AZ UJ ROBINSON.

94 képpel.

Ára kötve 2 forint.

MARRYATT

DERÉK FERKÓ.

Átdolgozta: *Donászy Ferencz.*

Hat színes képpel.

Ára diszkötésben 1 forint 20 kr.

Robinson-Crusoe

története és kalandjai.

Átdolg. *Donászy Ferencz.*

Hat színes képpel.

Diszköt. 1 frt 20 kr.

Az Olympos.

Görög-római mythologia.

Az ifjuság számára.

Petiscus nyomán írta Geréb József.

Számos képpel.

Diszkötésben 3 frt.

Martin

A természet

három országa.

262 színes képpel

Kötve 2 frt 50 kr.

KINGSLEY KÁROLY

Görög tündérmesék gyermekek számára.
Angolból fordította **PULSZKY ÁGOST.**
Hat könyvmatu képpel. Diszkötésben. Ára 2 frt 50 kr.

Barthélemy

Az ifju Anacharzis

utazása Görögországban.

Képpel.

Kötve 1 frt 80 kr.

Remellay

FÉNY ÉS BORU.

Történeti elbeszélések.

Képpel.

Kötve 1 frt 80 kr.

Remellay

Szent László Király.

Történeti elbeszélés.

Képpel.

Kötve 1 frt 80 kr.

Tholdi Miklós.

Regényes korrajz Nagy Lajos király idejéből.

Írta *Donászy Ferencz.*

— Számos finom kivitelű korhű képpel. —

Diszkötésben 3 frt 50 kr.

Egy magyar diák élete

Mátyás király korában.

Írta *Donászy Ferencz.*

— Számos finom kivitelű korhű képpel. —

Diszkötésben 3 frt 50 kr.

* Gyermek Karácsonyfája. *

Hoffmann Ferencz

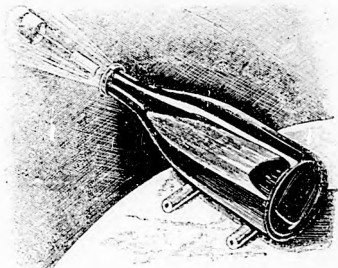
Legszebb

Ifjúsági Iratai.

1. A tengeren túl.
2. Vidor Ferkó.
3. A milliomos.
4. A bűnhődés.
5. A becsület utja.
6. A milyen azur, olyan a szolgálja.
7. A szokás hatalma.
8. Tiszteld atyádat és anyádat.
9. A becsületszó.
10. A helgolandi fiu.
11. A hű szív.
12. A jótett is meghozza kamatait.
13. A két hű barát.
14. A magas északon.
15. A megtért.
16. A munka jutalma.
17. A szenvedések iskolája
18. A testvérek.
19. Anyai szeretet.
20. Az életbiztosítás.
21. Az igazság napfényre jó.
22. Az Inka kincse.
23. Egy fedél alatt.
24. Egy levél a Szent-írásból.
25. Hűség és álnokság.
26. Kimint vet, úgy arat.
27. Királyfi.
28. Loango.
29. Mylord Cat.
30. Próbák.
31. Szegény és gazdag.

Egy-egy kötet ára kemény kötésben négy képpel 50 kr.

TOM TIT
SZAZ KISERLETE ÉS PRODUKCIÓJA
★
SZARZENE HÁROM KÉPPEL.

BUDAPEST.

AZ ATHENAEUM IRODALMI ÉS NYOMDAI R. TÁRSULAT KIADÁSA
1894

Ára 2 frt 50 kr.

Negyedik magyar kiadásban most jelent meg:

A TARKA KÖNYV.

Irta

HOFFMANN FERENCZ.

Tizenegy eredeti színes képpel.

Ára szép diszkötésben 2 frt 40 kr.

Schmid Kristóf

Közkedveltségű

Ifjúsági Iratai.

1. A piros tojások.
2. Mathild és Vilma. — Itha.
3. A virágkosárka. — A Karácsony-éj.
4. Eichenfels Henrik. — A kanári madár.
5. Tanulságos beszélgetések.
6. Tannenburi Róza. — A fiatal remete.
7. Eustachius. — Márton az öreg hegyi lakos.
8. A jó Fridolin és a gonosz Detrik. — A Wolfsbühl melletti kápolna.
9. A jó Orzse. — A komló-virág.
10. A báránka. — A galambocska.
11. Paulina. — A kalászszedő leány.
12. Thalheim Etelka. — A karthausi kolostor.
13. Virágkedvelők. — Reinhold Tófor.
14. Klára. — A Rózsató. — Walther Florent.
15. Timót és Philemon. — A drágakövek.
16. Nándor.
17. Jozafát. — A fülemile.
18. A piros és fehér rózsák. — A rajnai vizár.
19. A vadon virágai. — Lajos. — Anzelmo.
20. Schmidt Kristóf életrajza. — Színjátékok.

Egy-egy kötet ára díszes kötésben 70 kr.

Az itt felsorolt könyvek minden könyvkereskedésben kaphatók. — Vidéki megrendeléseket az összeg előzetes beküldése ellen pontosan teljesít a könyvek kiadója is.
Megrendelési cím: Athenaeum könyvkiadóhivatala, Budapest, Ferencz-tér 3. szám.

* Gyermek Karácsonyfája. *

ANDERSEN
válogatott meséi.

Fordította: **Móka Bácsi.**
6 színes képpel.

Diszkötésben 1 forint 20 kr.

VILMA NÉNI
Mesék és Regék.

Előszóval ellátta **Móka Bácsi.**
6 színes képpel.

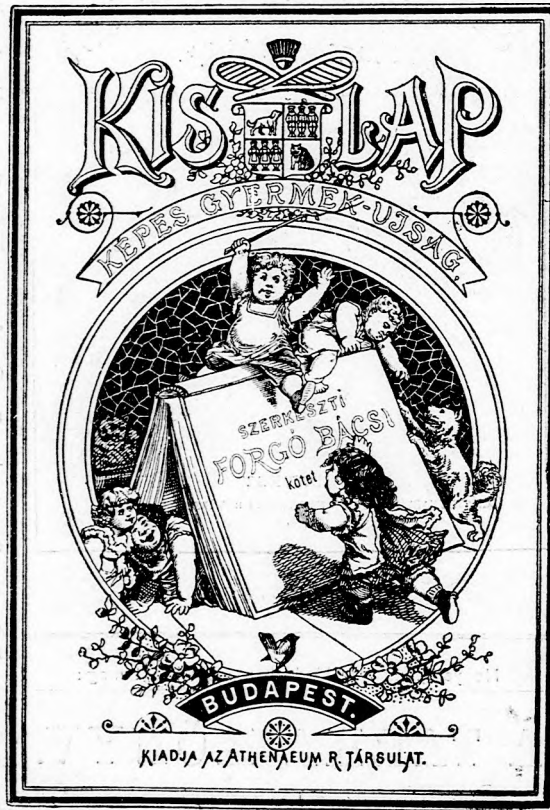
Diszkötésben 1 forint 20 kr.

- I. Néilke és elbeszélések a kandalló mellett.
II. A kakuk óra és egyéb elbeszélések.
III. Grimm Testvérek. Kis mesekönyv.
IV. Kis Szindarabok. Gyermekelbédások számára.
V. Aesopus. Tanulmányos mesék.

Forgó Bácsi Könyvtára.

Minden kötet ára számos képpel kötve 80 kr.

A Kis Lap előfizetői a Kis Lap régi köteteit (1891 előtt) féláron, teljék kötve 3 forint helyett 1 forint 50 kérért kapták. Megrendelési cím: Athenaeum könyvkiadó-hivatala, Budapest, Ferencziak-tere 3. szám.

A Kis Lap kötetének ára diszes kötésben 3 forint.

Schmid Kristóf
Genovéva.

6 színes képpel.

Diszkötésben 1 forint 20 kr.

Schmid Kristóf
Tannenburgi Róza.

6 színes képpel.

Diszkötésben 1 forint 20 kr.

Forgó Bácsi Könyvtára.

Minden kötet ára számos képpel kötve 80 kr.

- VI. Horti és Horti.
VII. Az Aranylegy és a Koltibri madár.
VIII. Mátty és Peti v. az élet a Korfászigeten.
IX. Tündémeselek.
X. Két Karácsonyest és egyéb elbeszélések.

Diszes kötései táblák a Kis Lap bármely kötetéhez 60 kaphatóként kaphatók.

Athenaeum könyvkiadóhivatala Budapest, Ferencziak-tere 3. szám.
Megrendelési cím: